

Sygn. akt XX GC 190/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013r

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sądowy – stażysta Katarzyna Karasek

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (Belgia)

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo o zapłatę kwoty 167 588,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda A. N. w Belgii:
 - a) kwotę 11 800 (jedenaście tysięcy osiemset) Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2009 roku do dnia zapłaty,
 - b) kwotę 20 000 (dwadzieścia tysięcy) Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2009 roku do dnia zapłaty,
3. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda A. N. w Belgii kwotę 11 980 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, oddalając w pozostałym zakresie wnioski o ich zasądzenie,
4. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 5 111,89 zł (pięć tysięcy sto jedenaście 89/100 złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt XX GC 190/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 stycznia 2011 r. powód (...) (D) z siedzibą w D. (Belgia) (dalej: powód) wniósł o zasądzenie w postępowaniu upominawczym, na jego rzecz, od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w W. (dalej: pozwana) kwoty 167.588,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 18 stycznia 2011r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. W wypadku nieuwzględnienia powyższego żądania, powód zgłosił żądanie ewentualne, o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwot: 11.800 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2009r. do dnia zapłaty; 20.000 Euro z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2009r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w 2009 r., wykonując zamówienie pozwanego sprzedał i dostarczył mu dwa zbiorniki przeciwpożarowe, z tytułu czego wystawił faktury VAT o nr (...) opiewające odpowiednio na kwoty: 16.000 Euro z terminem płatności do dnia 15 maja 2009r., oraz 20.000 Euro z terminem płatności do dnia 17 lipca 2009r. Powód podkreślił, że pozwany z tytułu ciążących na nim zobowiązań uiszczył jedynie kwotę 4.200 Euro z pierwszej faktury, powołując się na mail pozwanego, wskazał, iż brak uregulowania pozostałej należności tłumaczył on przejściowymi trudnościami finansowymi, prosząc jednocześnie o prolongatę długu. W związku z powyższym skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty przedmiotowych kwot, które jednak pozostało bez odzewu. W zaistniałej sytuacji wytoczenie powództwa uznał za konieczne i uzasadnione (pozew k. 2-3).

Dnia 20 stycznia 2011r. Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział VII Gospodarczy wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 23).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniesionym dnia 12 lutego 2011r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował zasadność dochodzonych przez powoda roszczeń. Uzasadniając swoje stanowisko, podniósł, iż powód nigdy nie dokonał dostawy zbiornika, na który przedstawiono wskazaną przez powoda fakturę o nr (...), pozwany bowiem nie posiada przedmiotowego zbiornika ani dokumentującej jego zakup faktury. Natomiast zbiornik objęty drugą z faktur opatrzoną nr (...), został dostarczony pozwanemu jako niekompletny.

Pozwany wskazał ponadto, że powołane przez powoda wezwanie do zapłaty nie zostało mu nigdy doręczone z uwagi na niewłaściwe adresowanie przesyłki. Zakwestionował również, aby strony wymieniały jakąkolwiek korespondencję dotyczącą przedmiotu niniejszej sprawy. Podniósł ponadto, iż kwestionuje roszczenie wyrażone w złotych polskich, bowiem strony przy każdej realizacji zamówienia umawiały się na płatności wyrażone w Euro i w tej walucie pozwany je każdorazowo realizował (sprzeciw od nakazu zapłaty k.28-30).

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2011 roku, Sąd Okręgowy w Kielcach przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tut. Sadowi, jako właściwemu miejscowo (postanowienie k. 49).

Pismem procesowym z dnia 18 kwietnia 2011r. ustosunkowując się do sprzeciwu wskazał, że do czasu wytoczenia powództwa należność dochodzona niniejszym pozwem nie była przez pozwanego kwestionowana, dowodem czego jest przywołana wcześniej korespondencja mailowa. W imieniu powoda prowadził ją P. D. R. – pracownik spółki (...), powiązanej kapitałowo ze spółką powodową. Kierował on uprzednio do pozwanego telefonicznie oraz mailowe wezwania do zapłaty z 8 i 17 maja 2010r. W korespondencji tej pozwany obiecał zapłatę i tłumaczył zwłokę trudnościami płatniczymi, co stoi w sprzeczności z twierdzeniem jakoby treść korespondencji prowadzonej pomiędzy stronami nie dotyczyła należności dochodzonych pozwem.

Odnosząc się do zarzutu kierowania wezwania do zapłaty na niewłaściwy adres, powód wskazał, że wskazany adres był używany przez pozwanego, czego dowodzi niekwestionowana przez pozwanego faktura dotycząca pierwszej dostawy z kwietnia 2009r. a ponadto adres ten wskazuje pozwany do chwili obecnej na swojej stronie internetowej. Sama przesyłka była natomiast awizowana co nie uzasadniało powtórzenia czynności wezwania do zapłaty na ewentualnie inny adres.

Powód zaznaczył ponadto, iż bezpodstawne jest twierdzenie pozwanego jakoby dostawa przedmiotu zamówienia nastąpiła w stanie niekompletnym. Pozwany bowiem nie reklamował takiej okoliczności, co jednocześnie potwierdza

fakt nie dokonania korekty faktury VAT wystawionej z tego tytułu (pismo powoda z dnia 18 kwietnia 2011 roku (k. 61-71).

W piśmie procesowym z dnia 5 maja 2011r. pozwany podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie podniósł, że powoływany przez powoda P. D. R. nie jest reprezentantem powoda ani nie występuje w żadnej innej roli, która uprawniałaby go do prowadzenia negocjacji z pozwanym w imieniu powoda. Dlatego też zupełnie bezpodstawne jest twierdzenie jakoby strony prowadziły jakąkolwiek korespondencję związaną z przedmiotem niniejszej sprawy (pismo pozwanego k. 127).

Pismem procesowym z dnia 10 maja 2011r. pełnomocnik powoda odnosząc się do zakwestionowania przez pozwanego okoliczności zrealizowania dostawy, podniósł, iż w wyniku przeprowadzonych czynności ustalono, iż kwestionowana przez pozwanego dostawa została zrealizowana, a przedmiotowy zbiornik został dostarczony do centrum logistycznego w C. (pismo powoda k. 130- 131).

Pismem procesowym z dnia 30 maja 2011r. pozwany zarzucił powodowi, iż ten nie wykazał dowodu doręczenia faktury i dowodu odbioru zbiornika. Ponadto podniósł. Że przedstawiona przez powoda dokumentacja obrazuje posadowienie innego zbiornika, co dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu jest bezprzedmiotowe (pismo pozwanego k. 147-148)..

W piśmie procesowym z dnia 6 kwietnia 2012r. pełnomocnik powoda wskazał, iż pozwany działając niezgodnie z prawem wykorzystał oznaczenie identyfikujące zbiorniki zastosowane przez powoda. Zaistniała sytuacja spowodowała, że dwa z zamówionych przez powoda zbiorników znajdujące się z W. i C. posiadają identyczne oznaczenia. W rzeczywistości natomiast zbiornik znajdujący się w C. jest tym którego dostarczenie kwestionuje pozwany i który został objęty wystawioną przez powoda fakturą z dnia 17 lipca 2009r. Na poparcie swojej argumentacji powód załączył odpowiednią dokumentację fotograficzną (pismo powoda k. 225-226)..

W piśmie procesowym z dnia 25 kwietnia 2012r. pełnomocnik pozwanego po raz kolejny zakwestionował zasadność roszczenia dochodzonego pozwem, wskazując, że faktura VAT nr (...) na którą powołuje się powód, dokumentuje zamówienie na zbiornik którego pozwany nigdy nie składał, bowiem zarówno parametry zbiornika jak i jego oznaczenie są sprzeczne z załączoną dokumentacją. Natomiast druga z faktur VAT o nr (...) dokumentuje dostawę niekompletnego zbiornika, sam pozwany zatem, dokonał zakupu części niezbędnych do jego skompletowania, dokonując tego po konsultacji z powodem. Pełnomocnik pozwanego zaznaczył nadto, że załączone do pisma powoda zdjęcia nie dokumentują, iż zbiornik na nich przedstawiony jest tym który rzekomo został zamówiony u powoda, jest to bowiem zbiornik produkcji pozwanego oznaczony zgodnie z prawem tabliczką wskazująca go jako producenta (pismo pełnomocnika pozwanego k. 238-242).

Na rozprawie w dniu 11 maja 2012 roku pełnomocnik pozwanej oświadczyła, że pozwany był zainteresowany zakupem zbiornika o pojemności 940 m3, natomiast odpowiedź na zamówienie wskazywała inne parametry zbiornika, zaś dokumenty załączone do pozwu dotyczą zbiornika o pojemności 910 m3. Wskazała również, że pozwana nie zamawiała zbiornika o takich parametrach, nie otrzymała go, jak również nie otrzymała faktury za ten pojemnik (oświadczenie pełnomocnika pozwanej na rozprawie w dniu 11 maja 2012 roku k. 284).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony niniejszego postępowania przez okres około 5 lat prowadziły współpracę w ramach sprzedaży zbiorników przeciwpożarowych. Zbiorniki te były zamawiane przez pozwaną u powoda. Po złożeniu zamówienia powód potwierdzał drogą mailową parametry zbiornika i warunki zapłaty za niego. Na tym etapie strony porozumiewały się telefonicznie i mailowo. Po odebraniu zamówionego zbiornika pozwana nie informowała formalnie powoda o tym, że towar został przez nią odebrany. W sytuacji, gdy w danym transporcie brakowało jakichś elementów, pozwana informowała o tym drogą telefoniczną i przy okazji następnego transportu brakujące elementy były pozwanej dostarczane (zeznania świadka G. K. k. 286-287, zeznania świadka F. R. k. 437, przesłuchanie P. D. k. 438).

W lipcu 2008 roku pozwana złożyła powodowi zamówienie 3 sztuk zbiorników o pojemności 940 m³. Potwierdzenie zamówienia jednego z tych zbiorników zostało złożone przez powoda pozwanej w dniu 8 czerwca 2009 roku. W związku z rezygnacją przez pozwaną z dostawy wsporników dachu (elementów tego zbiornika) cena została ustalona na kwotę 20 000 Euro. Pozwana zrezygnowała z tych elementów celem zmniejszenia kosztów transportu zbiornika. Zbiornik miał zostać dostarczony do C.. W potwierdzeniu zamówienia zostały wskazane parametry zbiornika: 14 606 x 6 085 mm, maksymalna pojemność 920 m³. Zamówienie zostało oznaczone numerem referencyjnym (...). (zamówienie i potwierdzenie zamówienia k. 248-249, zeznania świadka G. K. k. 286-287, pośrednio zeznania świadka F. R. k. 438).

W dniu 17 czerwca 2009 roku, przedstawiciel powoda poinformował pozwaną o możliwości odbioru zbiornika oznaczonego nr (...) od dnia 18 czerwca od godz. 11.00 (wiadomość mailowa k. 245).

W dniu 17 czerwca 2009 roku także drogą mailową pozwana zamówiła w spółce (...) sp. z o.o. w G. transport zbiornika z siedziby powoda – na dzień 18 czerwca 2009 roku. Omawiana wiadomość zawierała informację, że zbiornik będzie dostępny do odbioru w Belgii od godz. 11.00. Zamówiony przedmiotowy transport został zrealizowany, a należność z wystawionej przez firmę transportową faktury VAT została uiszczona przez pozwaną (wiadomość mailowa k. 314, faktura k. 312, potwierdzenie zapłaty k. 315, częściowo zeznania świadka B. C. k. 346).

W związku ze zrealizowaniem omawianej dostawy, powód wystawił pozwanemu fakturę VAT z dn. 17.06.2009r. o nr (...) na kwotę 20.000 Euro (k.16).

Należność ta nie została uiszczona przez pozwaną spółkę na rzecz powoda (okoliczność bezsporna).

Pod koniec marca 2009 roku pozwana zamówiła u powoda zbiornik o wymiarach 11,531 x 8,485. Zamówienie zostało złożone drogą elektroniczną (zamówienie k. 83).

Złożenie przedmiotowego zamówienia zostało potwierdzone przez powoda. W potwierdzeniu wskazano cenę zbiornika – 16 000 Euro. Zamówieniu przypisany został numer referencyjny (...) (potwierdzenie zamówienia k. 85,87).

Transport zbiornika zamówionego przez pozwaną w kwietniu 2009 roku został zrealizowany przez spółkę (...) sp. z o.o. w G.. Był on realizowany na zlecenie pozwanej. Za przedmiotową usługę pozwana zapłaciła spółce (...) sp. z o.o. w G. (dowód: zamówienie przesłane drogą mailową przez P. |D. k. 310 list przewozowy k. 89, faktura za usługę przewozową k. 308, potwierdzenie zapłaty należności za usługę transportową k. 311, częściowo zeznania świadka W. S. k. 347).

W związku ze sprzedażą pozwanej omawianego zbiornik, powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT na kwotę 16 000 Euro (faktura wraz z tłumaczeniem k. 13,14).

Należność wskazana w tej fakturze została przez pozwaną uiszczona jedynie w części, tj. co do kwoty 4 200 Euro (okoliczność bezsporna).

Z uwagi na okoliczność, iż pozwany nie wywiązał się z ciężącego na nim zobowiązania w postaci uregulowania należności wynikających z wystawionych faktur VAT, powód drogą korespondencji mailowej (k.19) i pocztowej kierował do pozwanego wezwania do zapłaty kwot objętych żądaniem niniejszego pozwu.

W odpowiedzi na kierowane do pozwanej wezwania do zapłaty należności z tytułu omówionych powyżej dostaw były tłumaczone brakiem środków finansowych, z jednoczesnym zobowiązaniem zapłaty zaległości (zeznania świadka P. D. R. k. 285).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody, które w ocenie Sądu są w pełni wiarygodne i w zasadzie – nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy dowód z zeznań świadka S. W. z uwagi na okoliczność, że nie miał on wiedzy na temat współpracy stron niniejszego postępowania (sprzedaży i dostawy zbiorników).

W ocenie Sądu wiarygodnym dowodem w niniejszej sprawie są zeznania świadka P. D. R. w tej części, w której wskazuje on na przyczynę jaką podawała pozwana dla uzasadnienia braku zapłaty za sporne zbiorniki. Zeznania świadka w tej części korespondują z treścią korespondencji mailowej prowadzonej przez strony postępowania. W pozostałym zakresie zeznania tego świadka – jako nie uczestniczącego bezpośrednio we współpracy stron – nie stanowią istotnego dowodu w sprawie.

W ocenie Sądu nie wnoszą istotnych okoliczności do niniejszej sprawy zeznania świadków – kierowców zatrudnionych przez firmę (...), poza potwierdzeniem okoliczności odebrania towaru od powoda w celu dostarczenia go pozwanej.

Przechodząc od oceny przesłuchania P. D. jako przedstawiciela strony pozwanej, należy wskazać, że przesłuchanie to jedynie w części jest wiarygodne. Nie zasługują na wiarę twierdzenia P. D., w których wskazał on, że nie otrzymał zbiornika, którego zamówienie zostało potwierdzone przez powoda w czerwcu 2009 roku. Te twierdzenia przedstawiciela pozwanej pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie i całokształtem okoliczności niniejszej sprawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia. Podkreślenia wymaga, że samo przesłuchanie strony pozwanej nie jest dowodem wystarczającym dla ustalenia okoliczności braku dostawy spornego zbiornika.

Nie znajduje oparcia w materiale dowodowym niniejszej sprawy przesłuchanie P. D. w tej części, w której wskazał on na niekompletność zbiornika dostarczonego pozwanej w kwietniu, uzasadniającą jedynie częściową zapłatę za jego dostawę. W szczególności materiał dowodowy nie potwierdza konieczności zakupu brakujących części zbiornika na kwotę 11 800 Euro (nie zapłaconą powodowi za dostawę tego zbiornika). Faktury, które w ocenie pozwanej potwierdzają zakup brakujących urządzeń (a które zostały załączone do pisma pozwanej z dnia 30 maja 2011 roku) opiewają na kwotę około 10 000 zł, a więc znacząco niższą niż różnica kwoty wskazanej na fakturze powoda i częściowo uiszczonej przez pozwaną.

Z uwagi na treść art. 479¹² § 1 k.p.c., Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zgłoszone w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 6 kwietnia 2012 roku. Oddalając te wnioski Sąd miał na uwadze także tę okoliczność, że na etapie całego postępowania w niniejszej sprawie powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Postanowieniem z dnia 11 maja 2012 roku Sąd oddalił niektóre wnioski dowodowe strony powodowej. W ocenie Sądu dowody te są zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dla porządku należy wskazać, że Sąd nie oddalił wniosków dowodowych strony pozwanej zgłoszonych z naruszeniem zasad prekluzji dowodowej z uwagi na okoliczność, że w początkowym etapie postępowania w niniejszej sprawie pozwana nie była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Dowody te nie mają jednak istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 167 588,19 zł wraz z odsetkami w wysokości wskazanej w pozwie nie zasługuje na uwzględnienie. Strona pozwana zasadnie podniosła w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że w toku współpracy stron postępowania nie umawiały się one na zapłatę przez powoda w złotych polskich, lecz w Euro. Okoliczność ta (waluty co do której strony umówiły się na zapłatę) nie została zakwestionowana przez powoda. Okoliczność, że strony postępowania umówiły się na zapłatę przez pozwanego w Euro znajduje potwierdzenie w treści zamówień złożonych przy pozwie oraz faktur wystawionych przez pozwanego. W każdym z tych dokumentów kwota do zapłaty, do której uiszczenia zobowiązany był pozwany została wyrażona w Euro.

Mając na uwadze powyższe, powództwo o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty wyrażonej w złotych polskich jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W pełni uzasadnione jest natomiast – w ocenie Sądu – żądanie ewentualne, przedmiotem którego jest zasądzenie na rzecz powoda kwot 11 800 Euro i wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2009 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 20 000 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2009 roku.

W ocenie Sądu, całokształt okoliczności niniejszej sprawy potwierdza stanowisko powoda, że dostarczył on na rzecz pozwanej oba zbiorniki, których dotyczą załączone do pozwu faktury VAT. Okoliczności sprawy i całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niej potwierdzają również, że obydwie sporne zbiorniki zostały dostarczone pozwanej w takim stanie jakiego dotyczyło zamówienie.

W ocenie Sądu w pełni uzasadnione jest żądanie zapłaty kwoty 11 800 Euro, jak i odsetek od niej za okres od dnia 16 maja 2009 roku. Jak wynika ze stanowiska powoda prezentowanego w toku postępowania w niniejszej sprawie omawiana kwota stanowi resztę ceny za zamówiony przez pozwaną i dostarczony jej zbiornik o pojemności 825 m³. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że przedmiotowy zbiornik został dostarczony pozwanej. Świadczy o tym sama okoliczność częściowej zapłaty należności wskazanej na wystawionej przez powoda fakturze VAT za przedmiotową dostawę. O zrealizowaniu omawianej dostawy na rzecz pozwanej świadczą również zgromadzone w niniejszej sprawie dowody w postaci listu przewozowego, zamówienia transportu, czy potwierdzenia zapłaty za usługę transportową przez pozwaną na rzecz firmy (...). Przede wszystkim zaś okoliczność samej dostawy na rzecz pozwanej przedmiotowego zbiornika nie była kwestionowana przez pozwaną.

W świetle powyższego – w ocenie Sądu – to pozwana winna udowodnić podnoszoną w sprzeciwie od nakazu zapłaty okoliczność, że dostawa przedmiotowego zbiornika była niekompletna. Okoliczność ta nie została jednak przez pozwaną wykazana w toku postępowania w niniejszej sprawie. Twierdzenia pozwanej w tym zakresie nie zostały udowodnione.

Przy ocenie omawianej okoliczności i ustaleniu rozkładu ciężaru dowodu w tym zakresie należy mieć na uwadze, że strona powodowa zasadnie podnosi, że pomimo upływu znacznego czasu od daty spornej dostawy z kwietnia 2009 roku pozwana spółka nie zgłaszała niekompletności zbiornika. Nie bez znaczenia dla oceny powyższego pozostaje okoliczność, że w toku wieloletniej współpracy stron postępowania, zamówienia ani dostawy nie były dokumentowane w formie pisemnej. Współpraca stron postępowania opierała się w głównej mierze na kontakcie drogą elektroniczną i telefoniczną. W tych okolicznościach trudno oczekiwać od strony powodowej aby wykazała kompletność dostarczonego materiału. Wskazać należy, że aż do czasu postępowania w niniejszej sprawie pozwana nie zgłaszała uwag do wysokości kwoty wskazanej na fakturze związanej z dostawą zbiornika w kwietniu 2009 roku. Przy czym- wobec częściowego uregulowania przedmiotowej faktury - nie ulega wątpliwości, że przedmiotowa faktura została pozwanej doręczona.

Wskazana powyżej ocena dowodu z przesłuchania P. D., jak i faktur załączonych do pisma pozwanej z dnia 30 maja 2011 roku wskazuje jednoznacznie, że pozwana nie wykazała podnoszonego zarzutu niekompletności dostawy zbiornika z kwietnia 2009 roku.

W ocenie Sądu zasadność żądania pozwu w omawianym zakresie znajduje również pośrednio potwierdzenie w treści wiadomości mailowej wysłanej przez P. D. (czy – jak wskazał on podczas przesłuchania – za jego zgodą) z dnia 31 maja 2010 roku (k. 19). Nie sposób podzielić stanowiska pozwanej, że w tej wiadomości chodziło o zadłużenie wobec innego podmiotu – spółki (...). Pomimo, że wiadomość ze strony powodowej została wysłana z ze skrzynki mailowej pracownika tej spółki, w jej tytule wyraźnie zostało wskazane, że wiadomość dotyczy zadłużenia wobec A.. W treści samej wiadomości jej autor wskazuje na kwestię zadłużenia wobec A.. Z przesłuchania P. D. wynika natomiast, że miał on pełną wiedzę o powiązaniach pomiędzy spółkami powoda i S.. Jako całkowicie niewiarygodne ocenić wobec tego należy twierdzenie pozwanej, że przedmiotowa wiadomość mailowa nie dotyczy zadłużenia wobec powoda, które jest przedmiotem żądania pozwu w niniejszej sprawie. Na marginesie jedynie należy wskazać, że pozwana nie wskazuje,

że istniało jakiegokolwiek inne jej zadłużenie wobec powoda. Doświadczenie życiowe wskazuje, że w sytuacji kierowania do pozwanej żądania zapłaty reszty ceny za dostawę z kwietnia 2009 roku, pozwana nie tłumaczyłaby braku zapłaty sytuacją finansową, lecz powołałaby się na niekompletność dostawy.

W świetle przedstawionych wyżej okoliczności, Sąd uznał fakt kompletnej dostawy zbiornika za udowodniony. Z uwagi na wskazane powyżej zasady współpracy stron niniejszego postępowania, żądanie przez pozwaną przedstawienia potwierdzenia kompletności dostawy uznać należy za całkowicie bezzasadne, zwłaszcza w świetle dowodów przedstawionych przez stronę pozwaną na poparcie jej zarzutu.

Podsumowując powyższe, Sąd uznał zasadne żądanie zapłaty kwoty 11 800 Euro. W ocenie Sądu zasadne jest również żądanie zasądzenia na rzecz powoda odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia 16 maja 2009 roku.

W ocenie Sądu żądanie pozwu zasadne jest również w tej części, w której dotyczy ono żądania zapłaty kwoty 20 000 Euro. Także w tym zakresie zarzut pozwanej (o niezrealizowaniu na jej rzecz dostawy zbiornika) uznać należy za gołosłowny. Całokształt materiału dowodowego w tym zakresie, w świetle opisanych wyżej zasad współpracy stron postępowania, pozwala na ustalenie, że dostawa zbiornika, którego dotyczy faktura VAT opiewająca na 20 000 Euro, została zrealizowana przez powoda. Odmiennie twierdzenia pozwanej spółki nie mogą się ostać w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. Przede wszystkim należy bowiem zawrócić uwagę na okoliczność, że w dniu 17 czerwca 2009 roku pozwana zamówiła transport zbiornika z siedziby powoda. Treść tej wiadomości mailowej (w której dokonano zamówienia usługi transportowej) koresponduje w sposób bardzo wyraźny z wiadomością skierowaną do P. D. przez przedstawiciela powoda także w dniu 17 czerwca 2009 roku. W mailu kierowanym do spółki (...) jest mowa o transporcie zbiornika, możliwości jego odbioru od godziny 11 dnia następnego z siedziby powoda. W ocenie Sądu potwierdza to podnoszoną przez powoda okoliczność złożenia zamówienia na sporny zbiornik przez pozwaną spółkę. Okoliczności niniejszej sprawy wskazują również na to, że zamówiony przez pozwaną zbiornik został przez nią odebrany od powoda. Wynika to w ocenie Sądu z zasad doświadczenia życiowego w związku z okolicznością zapłaty za wykonaną usługę transportową. Należy zwrócić uwagę, że pomimo jednoocznych dowodów potwierdzających transport towaru od powoda na rzecz pozwanej w czerwcu 2009 roku, pozwana nie wykazała, aby transport ten dotyczył innego towaru niż sporny zbiornik, zaś P. D. podczas przesłuchania w dniu 26 kwietnia 2013 roku nie był w ogóle w stanie odpowiedzieć na pytanie czy w czerwcu 2009 roku był organizowany transport od powoda do pozwanej. (k. 439). Pośrednio fakt dostawy spornego zbiornika w czerwcu 2009 roku do pozwanej spółki znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka F. R.. Z twierdzeń powoda, zeznania świadka G. K. wynika, że sporny zbiornik miał zostać dostarczony bez wsporników dachowych. Z tego względu została obniżona cena do kwoty 20 000 Euro (co z kolei wynika z potwierdzenia zamówienia tego zbiornika). Okoliczność dostawy zbiornika bez wsporników dachowych potwierdził w swoich zeznaniach świadek F. R.. Twierdzenia P. D. o konieczności wykonania zbiornika we własnym zakresie z uwagi na związanie umową z firmą (...) nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym niniejszej sprawy. Strona pozwana nie przedstawiła żadnego dokumentu (umowy, faktury) potwierdzającego złożenia zamówienia na wyprodukowanie zbiornika.

W odniesieniu do żądania zapłaty kwoty 20 000 Euro za omawiany zbiornik pozostają aktualne powyższe rozważania w przedmiocie treści wiadomości mailowej dotyczącej zadłużenia pozwanej.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

W tym miejscu wskazać należy, że z uwagi na przedmiot niniejszego postępowania i charakter zarzutów zgłaszanych przez stronę pozwaną, Sąd uznał za zbędne badanie treści prawa właściwego w niniejszej sprawie. Źródłem roszczeń powoda dochodzonych w niniejszej sprawie jest zawarta przez strony umowa, której treść wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. W toku postępowania w niniejszej sprawie nie był zgłaszany zarzut nieważności umów będących podstawą roszczeń powoda

W ocenie Sądu nie jest zasadny zarzut pozwanej dotyczący wysłania wezwania do zapłaty na nieprawidłowy adres. Wezwanie to zostało wysłane na adres pozwanej przy ul. (...) w W., którym pozwana posługiwała się w toku współpracy

stron postępowania. Dodatkowo wskazać należy, że przepis art. 479¹² § 2 k.p.c. nie wymaga aby wezwanie do dobrowolnej zapłaty należności było wysłane na adres strony pozwanej ujawniony w KRS

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 par. 1 k.p.c.. Na łączną kwotę 11 980 zł zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda z tego tytułu składają się: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3 600 zł oraz opłata od pozwu w kwocie 8 380 zł. W pozostałym zakresie wniosek o zasądzenie kosztów procesu na rzecz powoda nie zasługuje na uwzględnienie. W szczególności – w ocenie Sądu nie ma podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kwoty wydatków jego pełnomocnika wskazanych zestawieniu wydatków złożonym na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2013 roku (k. 434). Zgodnie bowiem z treścią art. 98 § 2 k.p.c. koszty dojazdu do sądu stanowią koszty procesu strony wygrywającej sprawę w sytuacji gdy działa ona osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5 111, 89 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w toku postępowania w niniejszej sprawie tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadków.

SSO Agnieszka Baran